

La llei de salut pública, una llei de país

- L'aprovació per unanimitat de la norma marca la consolidació del model sanitari català

MARINA GELI, consellera de Salut

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 16.10.09

«Hoy puede ser un gran día», diu Joan Manuel Serrat. L'aprovació per unanimitat pel Parlament de Catalunya de la llei de salut pública marca la consolidació del model sanitari català.

Les grans lleis han marcat la història de la igualtat d'oportunitats en salut, a Espanya i Catalunya. El consens les converteix en lleis de país, que són útils i que perduren en el temps: la llei general de sanitat (1986), la d'ordenació sanitària de Catalunya (1990) i, ara, la de salut pública.

Aquesta llei desplega drets i deures de la ciutadania envers la seva salut, fent tangibles les prestacions que concreten els sistemes d'informació de la salut, la vigilància epidemiològica, la protecció, promoció i prevenció de la salut, i la comunicació de risc de la població. Els avenços més importants s'aconseguiran amb la prevenció de les malalties cardiovasculars, la del càncer o la de les drogues, la promoció de la salut mental, el medi ambient i la salut, i la mobilitat saludable, entre altres.

Aquesta llei HA de ser l'instrument vertebrador d'una acció pública en contra de les desigualtats de salut que persisteixen avui, a Catalunya, que són conseqüència de factors socials determinables per raons d'edat, gènere, socioeconòmiques o culturals. Alhora, es fonamenta en la creació

de l'Agència de Salut Pública de Catalunya: un ens públic governat per la Generalitat i pels ajuntaments, totalment descentralitzat, que articula l'execució integrada i resolutiva de les funcions i els serveis essencials de la salut pública, amb una orientació especial envers el territori i les seves comunitats. És una llei que fomenta la participació dels ajuntaments en el govern de la salut pública, que potencia la cooperació, la concertació i la coordinació dels serveis, i que afavoreix el desenvolupament dels proveïdors locals acreditats.

Aquesta llei integra les aportacions valuoses de les anteriors lleis de seguretat alimentària i de protecció de la salut, que troben un marc més eficient per al seu compliment, incloent-hi també la salut laboral com un eix bàsic. El sector agroalimentari a Catalunya permet que tot allò que arriba a taula hagi passat pel control dels professionals de la salut i hi incorpora la marca de qualitat i seguretat, en un sector altament exportador.

Finalment, cal reconèixer el professionalisme i els actius docents i de recerca, en matèria de salut pública, que tenim a Catalunya i que són reconeguts a tot l'Estat, i també internacionalment. Sense la seva excel·lència i el seu compromís, aquesta reforma no hauria estat possible. Aquesta llei potenciarà noves oportunitats professionals, incrementant l'atracció i el reconeixement dels millors experts.

Un cop més, a Catalunya hem estat capaços d'articular la visió política, el professionalisme i la implicació de la societat civil per enfortir el contracte social amb la salut. Les societats científiques, els col·legis professionals, els sindicats, les entitats ciutadanes i les ONG, i els

experts, han contribuït al fet que avui tinguem una de les lleis més a l'avantguarda del món.

Estem davant de la primera llei de salut pública de l'Estat espanyol, que incorpora les tendències internacionals més innovadores, que situa la salut com un element clau de l'agenda política i que permetrà respondre a les noves necessitats "glocals" (global-local), garantint prestacions individuals i col·lectives, per generar confiança i seguretat en la ciutadania i en els agents econòmics i socials.

Més salut vol dir... més salut pública! La nova llei de salut pública de Catalunya permet una reforma necessària i esperada, innovadora i integradora, propera i resolutiva, per construir una vida, unes comunitats i un entorn més saludables i equitatius per a la Catalunya globalitzada del segle XXI.